

“ಪೂಜ್ಯರೇ, ಜೀವಿಗಳಾದ ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೋ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ದಾಸರಲ್ಲ. ಆದರೂ ದಾಸರಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜಗತ್ತೆಂಬ ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುದಿಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ಎನ್ನುವುದಾದರೂ ಏನು? ಹುಟ್ಟುವುದು, ಬೆಳೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಯುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ? ಈ ಸಂಕಟವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಯಾವಾಗ? ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡ ನನ್ನ ಹೃದಯ ದುಃಖದಿಂದ ಬೇಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ, ನಿಮಗೆಲ್ಲ ನೋವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

ರಾಮನು ಮುಂದುವರಿದನು: “ಪೂಜ್ಯರೇ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ, ಅಸ್ಥಿರನನ್ನಾಗಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಶೆಬಿಡುವುದನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವ ಧನಸಂಪತ್ತುಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದುವೇ ಸರಿ. ಇದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಚಿಂತೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕವಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಧನವಂತನು ಯಾರಿಗೂ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಕೆಟ್ಟವರು ಇಬ್ಬರೂ ಧನಪತಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಅನುಕಂಪ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಧನಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವರ ಹೃದಯ ಕಲ್ಲಾಗುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಧನಾಭಿಲಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಪಂಡಿತ, ಧೀರ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞಪುರುಷ, ವಿನಯವಂತ ಮತ್ತು ಮೃದುಭಾಷಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

“ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಜೀವಿತಾವಧಿಯೆಂಬುದು ಕೂಡ. ಇದರ ಕಾಲಾವಧಿ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆಯಷ್ಟು ಅಲ್ಪ, ಕ್ಷಣಿಕ. ಯಾರು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೋ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಜೀವನಕಾಲವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೆಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ನಮ್ಮ ಆಯುಸ್ಸು ಇಷ್ಟೇ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವಿತಕಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಣಗಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ದುಃಖದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ, ಆ ಸಂಕಟದ ಅವಧಿಯನ್ನೂ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ಬಾಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವನು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದ ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಉಳಿದವರದು ಕತ್ತೆಯ ಬಾಳು. ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ಬರೀ ಹೊರೆ. ಆಸೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಭಾರ. ಚಂಚಲಚಿತ್ತನಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸೇ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನರಹಿತನಿಗೆ ದೇಹವೇ ದೊಡ್ಡ ಭಾರ.

“ಪೂಜ್ಯರೇ, ಅಜ್ಞಾನದ ವೈರಿಯಾದ ಅಹಂಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಹಂಕಾರರಹಿತನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಜವಾದ ಸುಖ ಲಭ್ಯ. ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದು ಈ ಅಹಂಕಾರವೇ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ

ನಾನು ಬಹಳ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಅದು ಚಂಚಲವಾಗುತ್ತ ಸಾಗಿದೆ. ಹರಿದಾಡುವ ಈ ಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮವನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರಲು ಅದು ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಇರುವುದರಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವೆ; ವಿಷಯವಸ್ತುಗಳಿರುವುದೂ ಮನಸ್ಸಿನ ದೇಸೆಯಿಂದಲೇ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೇ ಕಾರಣ. ಅದೇ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳಿಗೂ, ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯ.

“ಪೂಜ್ಯರೇ, ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತು ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಧ್ವಂಸಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇಂಥ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ದುಃಖ ಮತ್ತು ದುಮ್ಮಾನಗಳಿಂದ ವಿಚಲಿತನಾಗದೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಪಸರಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ. ಪೂಜ್ಯರೇ, ನೀವು ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧರು. ಚಂಚಲವಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪರ್ವತದಂತೆ ಅಚಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನನಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಡಿ. ಪೂಜ್ಯರೇ, ಮೋಹದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದ ಧೀರರ ಬಗೆ ಏನು? ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಅವರು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಧಾನಗಳಾದರೂ ಯಾವುವು? ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನೆಂದು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಅವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಅರ್ಹನಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದರೆ, ನನಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಈ ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ರಾಮನು ಮೌನವಾದನು. ರಾಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾದರು. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೊಳೆಗಳೆಲ್ಲ ತೊಳೆದುಹೋದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅಮೃತಪ್ರಾಯವಾದ ರಾಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಮುಕ್ತಕಂಠದಿಂದ ರಾಮನ ಪರಿಪಕ್ವಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯಪೂರಿತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ತದನಂತರ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಋಷಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: ರಾಮನ ಗುರುತರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜ ರಾದ ವಸಿಷ್ಠರು ಉತ್ತರಿಸುವರು. ಋಷಿಗಳೇ, ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ. ನಾವೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಧನ್ಯರಾಗೋಣ. ಈ ವಾರ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಹಬ್ಬಿತು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಋಷಿಗಳು ದಶರಥನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾದರು.

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಕೂಡ ರಾಮನ ಉನ್ನತ ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮನನ ಮಾಡಲಿ! ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ; ಬುದ್ಧಿಹೀನರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಬನ್ನಿ, ವಸಿಷ್ಠರು ರಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಮೃತೋಪದೇಶವನ್ನು ನಾವೂ ಸವಿಯೋಣ.

ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಗರಿಕೆಯ ಮಹತ್ವ

ಕಥೆ: ರೇವತಿ

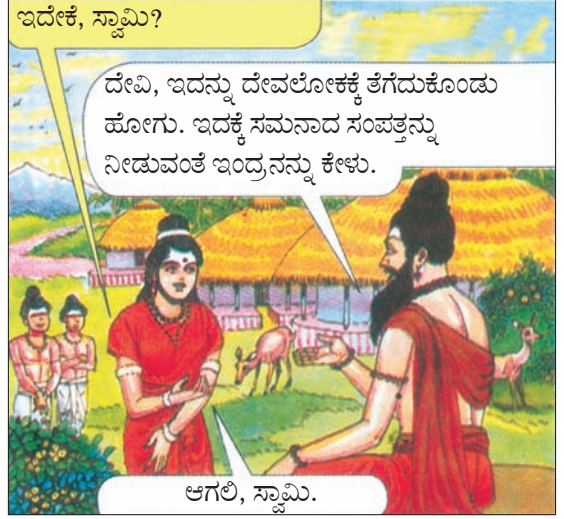
ಚಿತ್ರ: ಶಂಕರ್

- 1** ಒಂದು ದಿನ ಋಷಿ ಕೌಂಡಿನ್ಯರು ಭಗವಾನ್ ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿಯೂ ಜೊತೆಗಿದ್ದಳು.

ವಿರೋಚನನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಭಗವಾನ್ ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ. ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನಿಗೆ ಗರಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮಗಿನ್ನೂ ಅವನ ಕೃಪೆ ಲಭಿಸಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ!

- 2** ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಪತ್ನಿಯ ಮನದ ಇಂಗಿತ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವರು ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ, ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಗರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದರು.

- 3** ಇಂದ್ರನು ಋಷಿಪತ್ನಿಯನ್ನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಅವಳು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾರಣ ತಿಳಿದಾಗ ಇಂದ್ರ ಹೇಳಿದ -

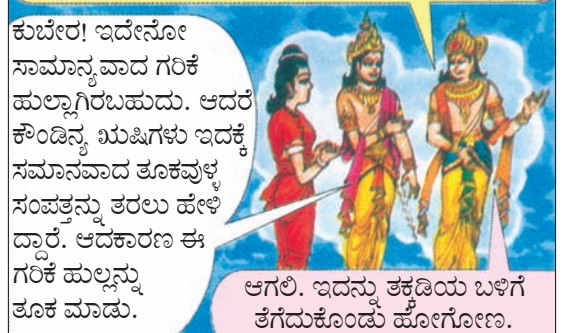
ಅಮ್ಮಾ, ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಂಪತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಐಶ್ವರ್ಯದ ದೇವತೆಯಾದ ಕುಬೇರನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಂಪತ್ತು ಇರಬಹುದು. ನಾವು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.

ಎಂಥ ಅಪಮಾನ! ಎಲ್ಲ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳೂ ಇರುವ ದೇವಲೋಕದಲ್ಲೇ ಈ ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಸಂಪತ್ತು ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ! ಈಗ ಕುಬೇರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ನೋಡೋಣ.

- 4** ಕುಬೇರ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಅವರು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಕುಬೇರ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗಿದ.

ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಿಹೋಗುವ ಈ ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿರಲ್ಲಾ! ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯದ ಸಾವಿರದ ಒಂದು ಭಾಗ ತೂಕವೂ ಇರಲಾರದು ಈ ಹುಲ್ಲು. ಆಗಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಗೌರವದಿಂದ.

5

ತಕ್ಕಡಿಯ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗರಿಕೆಯ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಇಡಲಾಯಿತು. ಕುಬೇರ ಇನ್ನೊಂದು ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟ.

ಓ ಇಂದ್ರ, ದಯವಿಟ್ಟು ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಆ ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿಡು. ನಾನು ಈ ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ.

6

ಇದೇನು? ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲು ನನ್ನ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಾರವೇ? ಇರಲಿ, ನಾನು ಎರಡು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಅರೆ, ಅದರೂ ತಕ್ಕಡಿಯ ಮುಳ್ಳು ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡೆಗೇ ಇನ್ನೂ ಬಾಗಿದೆಯಲ್ಲ? ನಾನೀಗ ನೂರು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋಗಲಿ, ನಾನು ಇಡೀ ನಾಣ್ಯದ ಚೀಲವನ್ನೇ ಇಡುತ್ತೇನೆ!

7

ನವರತ್ನಗಳಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇ ತಂದು ತಕ್ಕಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡಿ!

ಗಣೇಶನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ
ಗರಿಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು
ಬೆಲೆಬಾಳುವಂಥದೇ?

8

ಕುಬೇರ, ನವರತ್ನಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಕ್ಕಡಿಯ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಲುಗಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ, ನೋಡು!

ಈ ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲು ಅದೆಷ್ಟು ತೂಕವಿದ್ದೀತೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನೇ ತಂದು ತಕ್ಕಡಿಯ ಮೇಲಿಡಿ!

9

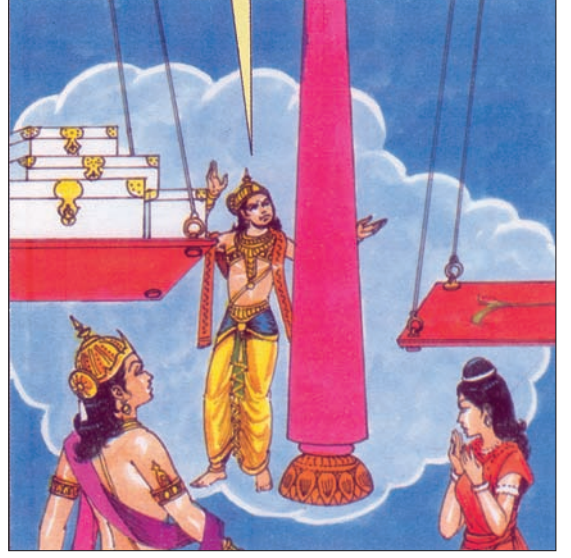
ಕುಬೇರನ ಪಟ್ಟಣದ ಇಡೀ ಖಜಾನೆಯೇ
ಖಾಲಿಯಾಯಿತು. ದೇವಾ, ಗರಿಕೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಡೆಯಿಂದ
ತಕ್ಕಡಿಯ ಮುಳ್ಳು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ!

ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಸುರಿಯಿರಿ.
ಹೇಗಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿದೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

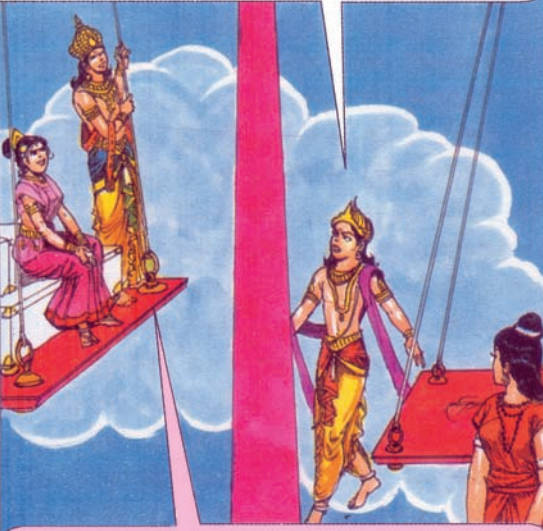
10

ಇಷ್ಟಾದರೂ ತಕ್ಕಡಿಯ ಮುಳ್ಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಆಗಲಿ, ನಾನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ
ಕುಟುಂಬ ತಕ್ಕಡಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

11

ಕುಬೇರ, ನಾನೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಓ ಇಂದ್ರ! ಇಷ್ಟಾದರೂ ಗರಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟೆಮೇಲೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುಬೇರನ ಪಟ್ಟಣದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ
ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಗರಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ಅದೆಲ್ಲ
ಕ್ಷುದ್ರವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಮುರಿದುಹೋಯಿತು.
ಅಮ್ಮಾ, ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಹೇಳಿ?

12

ಈ ಗರಿಕೆಯಿಂದ ಗಣೇಶನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅನೇಕ
ಸುಗಂಧಭರಿತ ಹೂಗಳಿದ್ದರೂ, ಈ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಅದೇಕೆ ಪೂಜೆಗೆ
ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೋ ಎಂದು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದೆ.
ಋಷಿಗಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ತೋರಿ ಗರಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು
ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಜಂಭಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು.